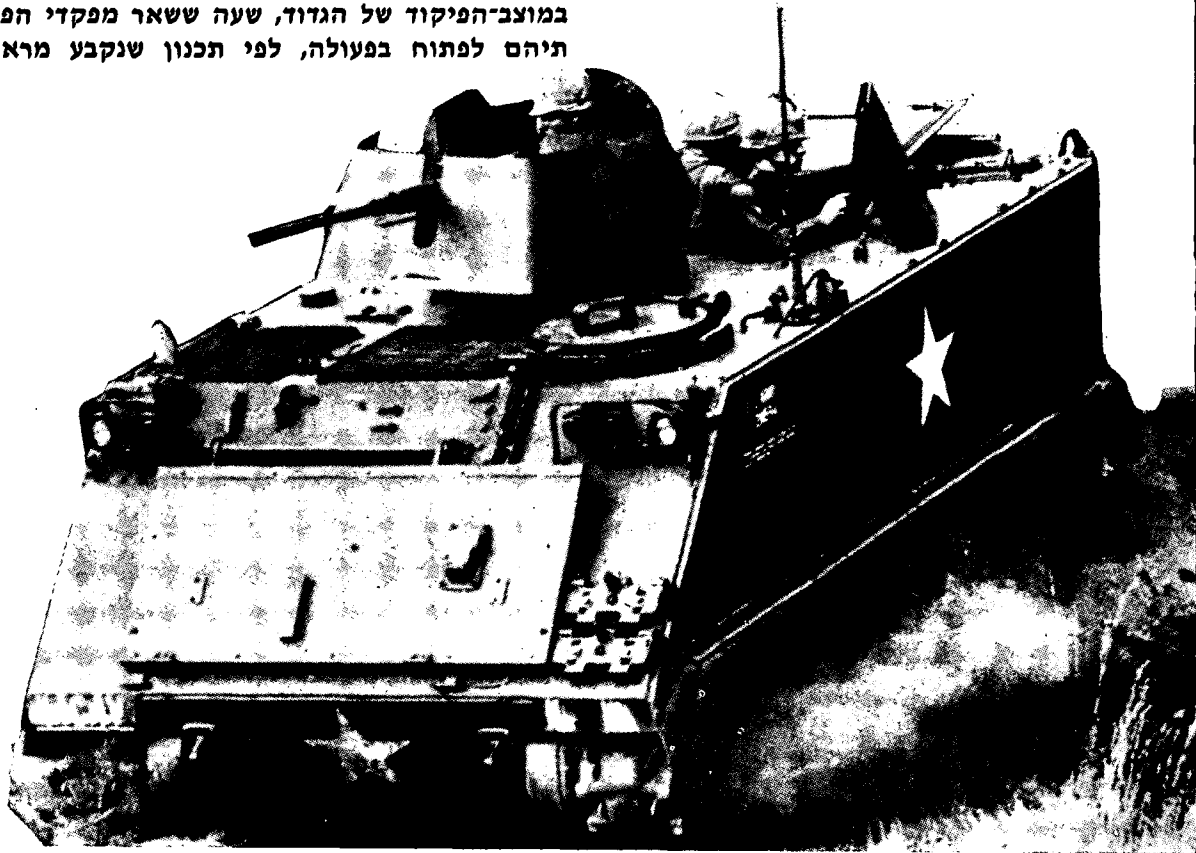

בשעה 1650 הודיעה מפקדת פלוגה ב' למפקדת הגדוד, כי סבורה היא ששיירתה הותקפה על-ידי מארב-אויב. העתקה מהירה אל רשת-הקשר של ראדוסביץ' אימתה, כי אכן כך אירע. הקריאה „מארב!“ הידודה במוצב-הפיקוד של הגדוד, שעה ששאר מפקדי הפלוגות חשו אל יחידו-תיהם לפתוח בפעולה, לפי תכנון שנקבע מראש, נגד מארב-האויב.

היחלצות מלכאדב בוואט-נאם

קפיטן ג' גונדרמן

עסק, זה שלושה-ארבעה ימים, בניהול שיירות אספקה ופרי-צת-דרך על פני הכביש הלאומי מס' 1, בין המחנה הבסיסי של הרגימנט לבין המחצבה.

מחלקת-הטנקים המסופחת אל פלוגתו של לאנדרי, בפיקודו של לויטננט ויל ראדוסביץ', כבר עזבה את המחנה הבסיסי של הרגימנט בשעה 1600, בראש שיירת-אספקה לפלוגה ב'. שיירתו כללה שלושה נגמ"ש-סיור, שני טנקים „מ-48 א-3“ (פאטונים) ושתי משאיות-אספקה.

בשעה 1650 הודיעה מפקדת פלוגה ב' למפקדת הגדוד, כי סבורה היא ששיירתה הותקפה על-ידי מארב-אויב. העתקה מהירה אל רשת-הקשר של ראדוסביץ' אימתה, כי אכן כך אירע. הקריאה „מארב!“ הידודה במוצב-הפיקוד של הגדוד, שעה ששאר מפקדי הפלוגות חשו אל יחידותיהם לפתוח בפעולה, לפי תכנון שנקבע מראש, נגד מארב-האויב.

יום שישי, 2 בדצמבר 1966, היה יום שקט לגדוד מס' 1 של רגימנט-השריון „בלאקהורס“, ולויט-קולונל מארטין הוואל קיים במוצב-הפיקוד שלו, בשעה 1630, דיון עם המפקדים וקציני-המטה הכפופים לו. לפתע פתאום, דקות ספורות לאחר מכן, „נפתחו כל שערי השאול“, כפי שהגדיר זאת אחד השריונאים.

הגדוד שהה במחנה הבסיסי של רגימנט זה פחות משבוע ימים, לאחר שנטל חלק ב„מבצע אטלבורן“ לצדה של דיו-ביזיית-החי"ר ה-1, והתכונן לצאת למילוי משימתו הבאה, 8 בדצמבר בקירוב.

פלוגה ב', בפיקודו של קפיטן ג'ון לאנדרי, עסקה ב-2 בדצמבר באבטחת מחצבת-אבן של חיל-ההנדסה לרגלי ההר נואי צ'ואה צ'אן, דרומית לעיר ג'אה דיי. קפיטן לאנדרי

קפיטן ג'ון טובין, במסוק החמוש מדגם "UH 13", שימש אבטחה ניידת לשיירה. כל־הטיס שלו היה חמוש ברביעיית מקלעים "מ־60" וברקישות בנות 2.75 אינץ'. כאשר פתח המארב באש על שיירתו של ראדוסביץ', ריסס טובין את לוחמי הוואט־קונג באש מקלעים ורקטות, דרומית לכביש ומזרחית לו. קפיטן דייב לינדברג, פקח־אוויר שטס מעל לשיירה, קרא מייד לסיוע מטוסי־קרב מבסיס־האוויר בואן־הואה.

התקפת־הנגד

קולונל הוואל, לאחר שחילק פקודות למפקדי יחידות־המשנה, עזב את בסיסו וטס אל מקום המארב, במסוק־פ־קוד־שליטה מדגם "UH 13". בינתיים הגיעה פלוגתו של לאנדרי אל מקום המארב. נגמ"ש־הסער שלו נעו הלוח וחוור בתוך שדה־הקרב, ותקפו את לוחמי הוואט־קונג, החל בתעלת הכביש וכלה בטווחים של 100 מטרים ומעלה. מן הראוי לציין, בהקשר זה, כי לוחמי הוואט־קונג לא הסתפקו בכך שירו בכל־הנשק שברשותם, כי אם גם הציבו, בתוך תעלות שבצדי הכביש, אנשים שצוידו ברימוני־יד בלבד; לוחמים אלה השתדלו להטיל את רימוניהם לתוך הנגמ"שים והטנקים של האמריקנים ומתחת להם.

אנשי הוואט־קונג גם הציבו כל־נשק אוטומטיים אחדים סביב מערה ג'ונגל, במרחק כ־800 מטרים מן הכביש, והפ־עילום נגד המטוסים שבאו לסייע למותקפים. תרמילים ר־קים שנשארו ליד עמדה זו, סייעו לאמריקנים לזהות לפחות שלושה מכל־נשק אלה: מקלעים כבדים שקוטרם 12.7 מ"מ. כל־הנשק של הוואט־קונג הוצבו כראוי, ונהנו מכיסוי־ראש ניכר. מעניין לציין, כי מערה־ג'ונגל זה היה המקום ההגיוני ביותר להנחית בו תגבורות מוטסות.

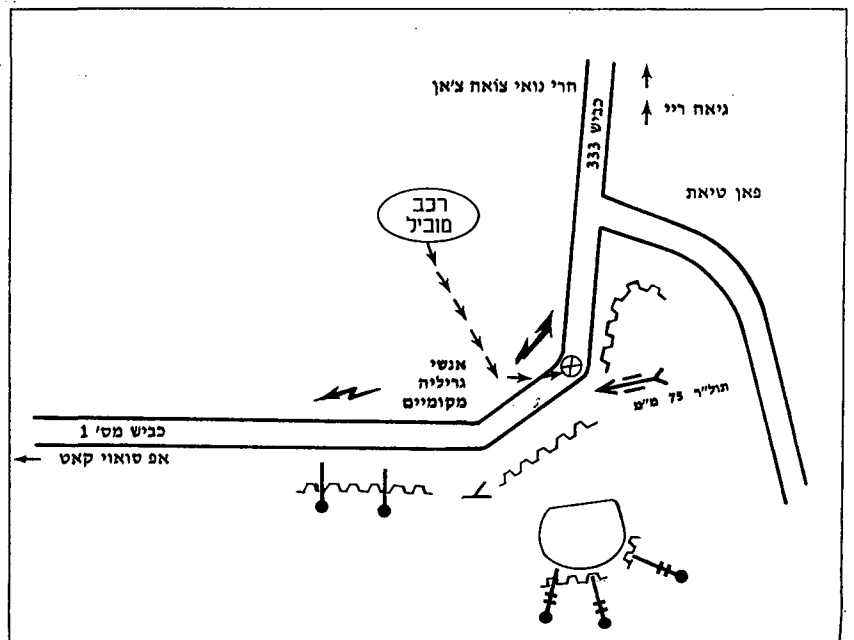
המארב הוצב במקום שבו סב כביש מס' 1 צפונה, לעבר גיאח ריי (ראה מרשם 1). לאנדרי חנה אותה שעה כ־5 קילומטרים צפונית למקום המארב, ואילו הגדוד חנה כ־20 קילומטרים מדרום־מערב לו. תוך חמש דקות כבר היה שאר כוחו של לאנדרי בדרכו אל מקום הקרב, ואילו פלוגת־הטנ־קים של קפיטן ביל פיולי קירקשה ועברה דרך השער הצפוני של המחנה־הבסיסי של הרגימנט, תוך שבע דקות מן המועד בו נודע דבר המארב.

ידידו של ראדוסביץ', מפקד המחלקה שנלכדה במארב, היו מלאות עבודה: ראשית, הוא פקד להשיב אש מכל כל־הנשק שהיו ברשותו; שנית, הוא העביר את משאיות־האס־פקה דרך המארב אל מקום־מבטחים, ולבסוף — למרות שכבר היה פצוע בריסים שרפגל — שב ללחום. הוא נהג את כל־רכבו קדימה כל העת, כשאנשיו יורים מתותחיהם בני 90 המ"מ פגזי־נפץ ופגזי נפץ־אוויר. כן ירו במקלעי "מ־60", במטולי־רימונים "מ־79" וברובים "מ־16". כל אותה עת היו כל־הרכב נתונים תחת אש כבדה מכלים אוטומטיים ומנשק קל של האויב. ללוחמי הוואט־קונג (שמספרם נאמד בגדוד מוגבר, כ־600 לוחמים לפחות), היו גם תותחים ללא־רתע 75 מ"מ, שירו לאורך הכביש, וכן מרגמות אחדות בנות 60 מ"מ.

בד־בד עם התרחשויות אלה, נעו פלוגה ג', בפיקודו של קפיטן בוב גארוט, סוללת הוביצרים מתנייעים (105 מ"מ), בפיקודו של קפיטן ביל פראס, ופלוגה א', בפיקודו של קפיטן ג'ון ביילי, בעקבותיה של פלוגה ד' (פלוגת הטנקים) של קפיטן פיולי. פלוגתו של ביילי עסקה באבטחת המתחם ליד המחנה הבסיסי של הרגימנט, ונעה כ־15 דקות לאחר סוללת ההוביצרים. לדבר זה נודעה משמעות — והוא עוד ייזכר להלן.

הכנה לתנועה

מרשם מס' 1

פלוגת-הטנקים של פיזלי הגיעה אל מקום המארב תוך 25 דקות. לעת הזאת כבר ירו הטנקים של ראדוסביץ' כמעט את כל פגזי ה"בטן" בני 90 המ"מ שלהם. פלוגתו של פיזלי חדרה אל מקום המארב, בין פלוגה ב' לבין אנשי הוואט-קונג, וירתה בכל כלי-הנשק שבטנקים. כאשר נשאל פיזלי אם היה לו ולאנשיו מגע-קרב בנועם כך, השיב: "ראינו חבורה של ארבעה-חמישה המנסה לסגת אל תוך הג'ונגל. ירינו בהם פגז נפיץ — והרגנו שלושה".

פלוגה ג' נעה גם היא דרך איזור המארב, ובעשותה כן ירתה דרומה ומזרחה. היא הועתקה אל מעבר לצומת-הכביש שים 1—33, במאמץ לכתר את הוואט-קונג.

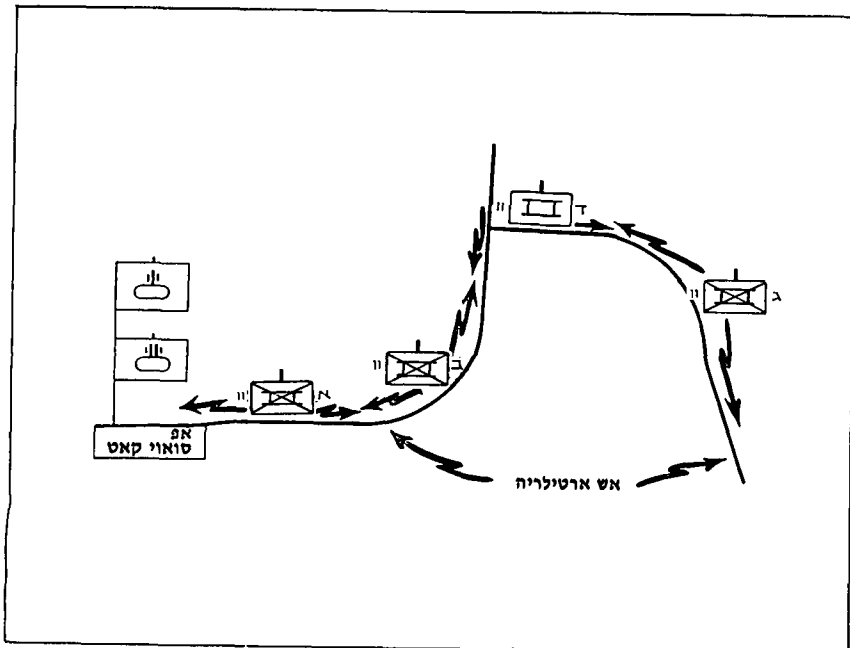
פלוגה א', שנעה כעשר דקות לאחר פלוגה ג', הגיעה למקום-ההתרחשות בדיוק כאשר החל הוואט-קונג לירות שוב על הכביש. דומה שלוחמי הוואט-קונג סברו, כי פלוגה ג' היא האחרונה בתגבורות הנשלחות למקום המארב — וזו היתה שגיאתם החמורה. רבים מהם נלכדו בין פלוגה א' לפלוגה ד', בתוך אש צולבת ומשמידה. הדבר נמשך כעשר דקות. אחר כך הועברה פלוגה א' אל עמדה מערבית לפלוגה ב', ואילו פלוגה ג' הועברה דרומה יותר, במאמץ לנתק את דרך-נסיגתם של הוואט-קונג (ראה מרשם 2).

בעוד הקרב על פני הקרקע נמשך, כיוון קפיטן לינדברג שלוש מהלומות-אוויר, שבכל אחת מהן השתתפו שניים-שלושה מטוסי קרב-הפצצה, ואילו קפיטן טובין, מכיתת-התעופה של הגדוד 5, המשיך להנחית אש על התותחים מתוך המסוק שלו. שני אלה נעזרו ביחידות-אש קלות מכיתת-התעופה של הרגימנט. בסך הכל הונחתו על הוואט-קונג שבע מהלומות-אוויר.

בשעה 1725 כבר נעה סוללת ההוביצרים המתנייעים של הקפיטן פראס אל עמדת-ירי ליד אפ סואוי קאט. קולונל

• ביחידות האמריקניות ישנן כיתות-תעופה, הכוללות מטוסים אחדים.

מרשם מס' 2

את קצבה המהיר של הלחימה ואת טיב תגובתם של האמריקנים מדגימה השיחה הבאה, שהתנהלה ברדיו בין סמל-המחלקה ג'ונס (סמל-המחלקה של ראדוסביץ'), קפיטן לאנדרי וקולונל הוואל:

ג'ונס אל לאנדרי: "אני רואה חיילים דרום-וואט-נאמיים משני צדי הכביש".

לאנדרי אל הוואל: "היש חיילים כאלה באיזור?"

הוואל אל לאנדרי: "שלילי, שלילי!"

ג'ונס אל לאנדרי: "לא חשוב, הם החלו להפעיל תותחים

בני 75 מ"מ ואני פיצצתי אותם".

פלוגת-הטנקים של פיזלי הגיעה אל מקום המארב תוך 25 דקות. לעת הזאת כבר ירו הטנקים של ראדוסביץ' כמעט את כל פגזי ה"בטן" בני 90 המ"מ שלהם. פלוגתו של פיזלי חדרה אל מקום המארב, בין פלוגה ב' לבין אנשי הוואט-קונג, וירתה בכל כלי-הנשק שבטנקים. כאשר נשאל פיזלי, אם היה לו ולאנשיו מגע-קרב בנועם כך, השיב: "ראינו חבורה של ארבעה-חמישה המנסה לסגת אל תוך הג'ונגל. ירינו בהם פגז נפיץ — והרגנו שלושה". אחד הטנקים של פיזלי נפגע בקליע גדל-קוטר, כנראה מתותח ללא-רתע בן 75 מ"מ. הצריחון של מפקד הטנק הועף, אולם הטנק הוסיף להילחם בכל יתר כלי-נשקו. עתה נראה כי האויב מנתק מגע, וקולונל הוואל הזיז את פלוגה ד', זו של הטנקים, אל אגפה הצפונית של פלוגה ב'.

